

Arquitectura

ÒSCAR GUAYABERO

Els Straddle3 treballen en arquitectura i nous mitjans per fer la vida més habitable i potenciar la comunicació

STRADDLES

Arquitectura de codi obert

Parlar de cultura digital sempre queda bé, però avui he quedat amb David Juárez i Joan Escofet al seu estudi, Straddle3, per saber, realment, què vol dir “treballar entre l'arquitectura i els nous mitjans”. Hi trobo més llibres i plantes que ordinadors, però és ple de cables, càmeres i aparells que no reconec que pul-lulen per una taula de ping-pong.

I. la música és important

El Joan fa visuals per al grup Luve i en David fa de DJ. “És part de la nostra vida, entenem que la festa, no l'espectacle, és un moment de crear col·lectivament”. El 1996 van participar en un concurs de vivendes. La seva proposta eren uns habitatges modulars a partir d'una estructura d'instal·lacions que suportava el conjunt. Una manera de fer que ens remet a l'obra de Habraken o Yona Friedman. Però no era tan sols una solució constructiva, la idea era que el bloc sencer estigués gestionat pels seus habitants de forma comunitària.

II. Llenguatges, conceptes

L'estudi es crea el 1998. “Ens interessava establir lligams entre aquesta nova tecnologia que era la xarxa i l'arquitectura tradicional”. D'aquí va sortir el nom de Straddle3, que vol dir alguna cosa com “cavalcant el temps”, tret d'un text de John Berger, amb un 3 que va ser

cosa de la xarxa: l'1 i el 2 estaven ocupats com a domini, una decisió molt digital.

III. Esperit col·lectiu

Internet els va oferir la possibilitat, per la influència de Josep Saldaña, de descobrir un lloc on es crea en comú, de forma horitzontal. Un cop descobren el software lliure, la idea traspasa la pantalla i impregna el seu treball arquitectònic. “Des del software lliure hem arribat a la sostenibilitat. Quan treballes amb elements vegetals que estan vius és com quan treballes a la xarxa, que també és viva, muta, canvia, evoluciona”.

IV. Internet és un territori

“Internet és un espai on es pot construir, és una manera de fer arquitectura entenent la web com a casa d'algú o com a lloc públic, etc.”. De sobte, em citen Heidegger quan deia que *habitar* ve de *cultivar*, de *cuidar*. “Com a arquitectes la nostra tasca és fer possible aquesta manera d'habitar més enllà d'estar”.

V. Més píxels que totxos

Han participat activament en la defensa de Can Ricart, un lloc que tenia molt a veure amb la seva actitud de treballar en una xarxa de producció amb diferents artesans, artistes, fusters, etc. “Can Ricart era justament això, la hibridació d'usos de què tant

es parla i la interdisciplinarietat”. En aquell entorn van crear encontres amb arquitectes que compartien aquesta actitud com els col·lectius Riereta Net, Citymined, Hackitectura i professionals com Santiago Cirugeda o Itziar González. Va ser un moment en què es van visualitzar les dinàmiques oposades entre la societat civil i els poders polítics i econòmics. La participació ciutadana és al centre del debat: “Participar no és enviar un SMS, sinó organitzar-se i donar valor a les necessitats i els neguits col·lectius, per sobre dels interessos privats i les pressions urbanístiques”.

VI. La intel·ligència col·lectiva

Els processos vius de la ciutat tenen molt a veure amb la idea de codi obert, en el qual s'aboquen coneixements individuals perquè un altre els

aprofitei i faci un pas endavant. Un dels seus darrers projectes ha estat fer una cúpula geodèsica, un *domo* com els de Buckminster Fuller. Després dels seus *open Fridays*, en què obrien el seu espai de treball per a trobades col·lectives, el *domo* és una extensió d'aquesta recerca d'espais de trobada. L'han muntat en festivals de música experimental, al circ de La Makabra i a trobades Linux. “La idea és que s'utilitzi de forma oberta i sense guions previs”. En aquest moment, estan projectant un cinema portàtil i gestionen uns contenidors multifuncionals, però la seva trajectòria és heterogènia: des de proteccions sonores per a les desaparegudes terrasses del Moll de la Fusta a publicacions, vídeos documentals o restaurants. “Pensàvem en un espai on la gent anés a alimentar-se en tots els sentits, fèiem l'arquitectura, la programació de l'activitat cultural, la web, etc.”. Mentre feien un taller de pírcings, va passar un alemany i els va encarregar tota una planta industrial a Mollet: van anar d'un espai de 40 m² i un pressupost sota mínims a una nau enorme amb oficines, laboratoris i tallers.

A Can Ricarda es van visualitzar les dinàmiques oposades entre la societat civil i el poder polític

Conclusió de l'experiència digital

“Les teves intervencions formen part del procés evolutiu no pas des d'una talaia de demiürg”. No cal dir que els podeu visitar a casa seva: www.straddle3.net, la porta és oberta.*